

Tisztelt Olvasók!

Szeretettel írok bevezetőt két kedves írónő közös verseskötetéhez. Szívvel olvastam és szívvel szeretném felhívni a figyelmet erre a szép verseskönyvre. Számomra a költészet az emberi lélek csodálatos tükre. Ez a gondolatom a "LELKÜNK FOSZLÁNYAI" verseskönyv esetében meg különösen így van. Egyfajta levelezésben a költőnők egymásnak írt versei egymásba fonódnak. Gyönyörű versekben való beszélgetést alakítva, amely a női lélek dallamait hordozza.

A könyv baloldali lapjain folyamatába Enikő versei és Hanna versei meg a jobb oldalon futnak végig. Annyira egyformán jönnek a rímek, hogy a felkészületlen olvasó nem is tudja, hogy melyik női lélek énekét olvassa a versekben, annyira egy hullámhosszon vannak írva a versek.

G. Episcopus

1. vers
Enikő

Változás

Nyári meleg nappalok
élményekkel ringatnak,
szívünkben a boldogságnak
emlékei ragyognak.

Lehulló levelek leplében
köszönt be a változás,
lelkünkben új reményekkel
kezdődik a folytatás.

A nyár szép pillanatai
lassanként tovaszállnak,
de az őszi gyümölcsei
új reményt adnak a világnak.

2. vers
Hanna

Szellő kócolja hajam

Nyárvégi szellő kócolja hajam,
Felhőkre helyezem szavam,
szenvedély páráját bontja,
szív ritmusát dobogva.

A tóparton magányosan állok,
végtelen hullámokat várok,
költöző madárraj suhan,
minden olyan bizonytalan.

Csendes lopózkodó vihar,
lassan jön és mindent takar,
mennydörgést hint a tó felett,
minden villám egy felelet.

3. vers
Enikő

Merengés

Lassanként elalszik a vihar,
szívem is megnyugszik hamar.
Nem jön szememre az álom,
nem találom a világom.

Lehulló levelek leplében,
alszik a nyári fényében.
Keserédes gyönyör a hajnal,
lelkemben felhangzik száz dal.

Csak nem, ez nem lehet ennyi,
ideértünk, s ideje feledni.
A csendbe suttogva kívánok,
egy másik valóságra vágyok.

4. vers

Hanna

Elmúlt nyári idő

Elmúlt nyári iramló idő,
megáll a suhanó szellő,
láthatatlanul megfog az ősz,
még ragyog a nap vagy mi a szösz.

Érint a késő napsugár,
tópart zenéje visszavár,
csobban a hullám a parton,
benne a lelkemet hallom.

Leszek örök nyári vízpart,
akit az ősz vissza nem tart,
hullámzok az évszakokkal,
minden napom lesz egy új dal.

5. vers

Enikő

Ősz eleji képek

Lombok között fénysugár,
így köszön hát le a nyár.
Szürke köddel festi le
az ősz titokzatos leple.

Vadkacsák a kék égen
vándorolnak serényen.
Megragad egy pillanat,
mi soha el nem illanhat.

Ezer gondolat fejemben,
ezer érzés a szívemben.
A harmatos hajnal oly közel,
vele a változás jön el.

6. vers
Hanna

Napsugár szűrődik álmomra

Napsugár szűrődik álmomra,
kedvemet ébresztő vágyamra,
megérint tündöklő boldogság,
lelkem maga lesz az imádság.

Fohászom szálljon az egekig,
árnyékot húzó felhőkig,
eltűnik tőle minden ború,
nem lesz szívemben háború.

A béke szigete végtelenségem,
benne teremtettem saját fényem,
álmaim egyszer valóra is válnak
minden szépet akarok jövőnek és mának.

7. vers
Enikő

Megpillantva a csodát

Múlnak édes árnyékában,
lelkem nyugszik félhomályban.
Körülöttem színes képek,
álmot hozó szép tündérek.

Napsugár a tó vizében
tükröződik gyöngyszínében.
Halkan zengő harmóniák
váltják fel a bának szavát.

Minden hang egy édes trilla,
átjárja szívemet a hála,
mert a napot az Úr adta,
életemnek ajándéka.